

אורות בכרמל

הבה נפיץ את האור הגדול

אסף רונס

"כל זמן מאיר בתכונתו"- ישנה הארה מיוחדת שאותה אנו מקבלים מכל חג, מועד או יום הלל ושבח שחז"ל תקנו לנו. "חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא ממצרים" – לא רק בפסח האדם חייב לראות את עצמו אלא בכל חג על האדם לברר לעצמו מהו המסר המיוחד הנלמד מאותו חג, בתקופה הנוכחית ובשנה הנוכחית.

כידוע אחד מה נסים ש התרחשו בחנוכה הוא ה דלקת המנורה ע"י החשמונאים בבואם לטהר את המקדש. עניינה של המנורה הוא עניין עמוק ורחב. ברצוני לעסוק בן אחד של המנורה.

"שלחן בצפון ומנורה בדרום א"ר זריקא אמר ר' אלעזר לא לאכילה אני צריך ולא לאורה אני צריך 'ויעש לבית חלוני שקופים אטומים' תנא שקופין [מבפנים] ואטומים [מבחוץ] לא לאורה אני צריך מחוץ לפרכת העדות באהל מועד עדות הוא לכל באי עולם שהשכינה שורה בישראל ואם תאמר לאורה אני צריך והלא כל ארבעים שנה שהלכו ישראל במדבר לא הלכו אלא לאורו אלא עדות הוא לכל באי עולם שהשכינה שורה בישראל מאי עדותה אמר רבא זה נר מערבי שנותנין בה שמן כנגד חברותיה וממנה היה מדליק ובה היה מסיים"

(מנחות פו:)

הגמ' דורשת את הפסוק מספר מלכים המתאר את קירות ההיכל "שקופים ואטומים" שאור המנורה האיר החוצה, החלון שקוף מבפנים וע"י כך יוצא אור החוצה, ואטום מבחוץ – שהאור מבחוץ לא נכנס פנימה. ודאי שלא היה צורך לקב"ה באור המנורה, ולכן צורות החלונות נעשו בצורה כזו שהוציאו את האור החוצה, להראות לכל האנושות שהשכינה שורה בישראל ע"י הנס שנעשה בנר המערבי.

אורות בכרמל

עורך ראשי: אריה יואלי.
עורך: יצחק בריסק.
עיצוב: אייל מורד.

"אמר רבי יצחק הרוצה שיחכים ידרים ושיעשיר יצפין וסימניך שלחן בצפון ומנורה

בדרום ורבי יהושע בן לוי אמר לעולם ידרים שמתוך שמתחכם
מתעשר שנאמר אורך ימים בימינה בשמאלה עושר וכבוד"
(ב"ב דף כה:)

חז"ל מלמדים אותנו שהמנורה מסמלת את הח כמה – התורה. רמז לכך
נמצא בפסוק "כי נר מצווה ותורה אור", התורה נמשלה לאור, כיוון שהאור
מבטא נקודה שמתפשטת החוצה. א"כ המשלת המנורה לח כמה באה
ללמדנו שעיקר ענינה של התורה הוא להוציא את האור הפנימי החוצה, לא
רק קבלה ובניין האישיות הפרטית, אלא השפעה על הסביבה וכל העם.
ואין זה פרט שולי במצוות לימוד תורה, אלא עיקר מצוות לימוד תורה הוא
ללמד לאחרים, שהרי הגמ' בקידושין לומדת את מצוות לימוד תורה
הפרטית של האדם מהציווי עליו ללמד את בנו.

"ללמדו תורה. מנלן דכתיב 'ולמדתם אותם בניכם' והיכא דלא
אגמריה אבוי מיחייב איהו למיגמר נפשיה דכתיב 'ולמדתם' איהי
מנלן דלא מיחייבא דכתיב ולימדתם ולמדתם כל שמצווה ללמוד
מצווה ללמד וכל שאינו מצווה ללמוד אינו מצווה ללמד"
(קידושין כט:)

גם הרמב"ם בהלכות תלמוד תורה פותח בחובת האדם ללמד תורה לאחרים
וכותב בהלכה ב':

"כשם שחייב אדם ללמד את בנו כך הוא חייב ללמד את בנו
שנאמר והודעתם לבניך ולבני בניך ולא בנו ובן בנו בלבד אלא
מצוה על כל חכם וחכם מישראל ללמד את כל התלמידים אע"פ
שאינן בניו שנאמר ושננתם לבניך מפי השמועה למדו בניך אלו
תלמידך שהתלמידים קרויין בניו שנאמר ויצאו בני הנביאים אם
כן למה נצטוו על בנו ועל בן בנו להקדים בנו לבן ובן בנו לבן
חבירו"

(משנה תורה, הלכות תלמוד תורה פ"א, ה"ב)

ורק בהלכה ח' מגיע הרמב"ם לחובתו של האדם עצמו ללמוד תורה:
"כל איש מישראל חייב בתלמוד תורה בין עני בין עשיר בין שלם
בגופו בין בעל יסורין בין בחור בין שהיה זקן גדול שתשש כחו
אפילו היה עני המתפרנס מן הצדקה ומחזר על הפתחים ואפילו
בעל אשה ובנים חייב לקבוע לו זמן לתלמוד תורה ביום ובלילה
שנאמר והגית בו יומם ולילה"

(שם, שם הלכה ח)

כאשר האדם מבין שעיקר המצווה בלימוד תורה היא ללמד, הוא בדרך
הנכונה להבין שלימוד התורה לא מהווה רק מעשה פרטי שלו, אלא קיום
לכל האנושות והעולם.

ר' חיים מוולוז'ין בפירושו על מסכת אבות "רוח חיים" על המשנה השלישית "אל תהיו כעבדים המשמשים את הרב על מנת לקבל פרס וכו'", מדייק כי המשנה הזאת נכתבה מיד לאחר המשנה "על ג' דברים העולם עומד על התורה על העבודה ועל גמילות חסדים". ור' חיים מסביר שהסמיכות הזו היא כדי שהאדם ילמד תורה ויעבוד את בוראו לא בשביל הפרס, השכר הפרטי הגשמי שלו, אלא מתוך ידיעה שעבודת ה' הזו היא הקיום לכל העולם, שהרי העולם קיים על התורה. והוא מוסיף שיכול להיווצר מצב בו פעולת הצדיק היא המשפיעה קיום לכל העולם והאנושות, אבל הוא עצמו סובל מחסרון גשמי, ולכן אומרים חז"ל (חגיגה טו.) שלצדיק מגיע חלק הרשע בגן-עדן כיון שהוא לקח את חלקו בעולם הזה. וכן מאמר חז"ל (ברכות יז:) על ר' חנינא בן דוסא "כל העולם כולו ניזון בשביל חנינא בני. וחנינא בני, די לו בקב חרובין מערב שבת לערב שבת" הסביר השל"ה הקדוש ש"בשביל" הכוונה ב-שביל זאת אומרת ע"י השביל של ר' חנינא. על ידי שר' חנינא הוא דרך וצינור, כל העולם ניזון וקיים. אבל לר' חנינא עצמו אין צורך ביותר מקב חרובין בעולם הזה. ישנה עבודה שהיא למעלה מ"לא על מנת לקבל פרס" והיא "על מנת לקבל פרס" – אבל הפרס הוא אינו הקיום הפרטי שלי אלא קיום כל העולם. וכך הוא מסביר את בקשת משה להכנס לארץ אפילו במחיר ויתור על כל העולם הזה והבא שלו, כיון שמשה הבין שע"י כניסתו לארץ הוא יגרום לשפע רוחני עצום לכלל ישראל, עד שאמרו חז"ל שאם מרע"ה היה נכנס לארץ מיד היו נגאלים ולא היו גולים כלל.

עניין מרכזי בחנוכה הוא פרסום הנס. הלכות רבות נגזרות מעניין זה החל ממיקום החנוכייה, דרך זמן ההדלקה ועד ברכת "שעשה ניסים" למי שרואה את החנוכייה. כאשר החשמונאים נלחמו ביוונים עד לטיהור המקדש וכן לאחריו לביסוס עצמאותם המדינית הם לא עשו זאת מתוך אינטרס פרטי, וק"ו לא מבקשת נוחות זו או אחרת, אלא מתוך ראייה ברורה שזו הדרך היחידה להפיץ את אור ה' – אור התורה, בעם ישראל ובעולם. דווקא הכהנים ש"כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך ה' צבאות הוא" הם אלו שיצאו להלחם באותם שניסו לנתק את אור ה' מהעולם הזה.

ההשגחה העליונה כיוונה שלדורות יזכר מרד החשמונאים דווקא בהדלקת המנורה, שמסמלת את הפצת חכמת התורה מבית המקדש, מרכז השראת השכינה, לכל עם ישראל, ארץ ישראל, האנושות וכלל העולם. ולכן אנו בימי החנוכה צריכים להתחזק בלימוד תורה על מנת ללמד ועל מנת להשפיע אור ה' על כל העולם. ומתוך כך כל השנה נלמד תורה כדי להשפיע את אורה על חיי כל עמינו.

מהנעשה ביעיבת

שלום ובטחון איך החורף? ☁️ התחלתם ללמוד לבגרויות חורף? 📖 להלן מקבץ מאירועי הישיבה בימים האחרונים עברנו לחדר אוכל החדש וגם הפנימיות החדשות מציבות סטנדרט גבוה נמשך הביקוש הגובר ל"משנה תורה בכרך אחד" – כרגע עובדים על הדפסה רביעית שבת שבו"שים נערכה בשבת פרשת וירא מי שלא הספיק יכול להתנחם בשבת שבו"שים שנייה שתקיים בפרשת ויגש, (ראה מסגרת) אם אתם מעוניינים, מסיבת חנוכה ישיבתית תיערך ביום א' נר שלישי, מסיבת חנוכה קהילתית ביום ג' נר חמישי. שולחן פינג-פונג (טנ"ש) נתרם לרווחת התלמידים, בביקור הבא שלכם בישיבה תזהרו מכדורים ועימים שיעורי קרב מגע נמשכים במלוא המרץ אין נפגעים, אין נזק עם

ההתקדמות ב לימוד במסכת חולין , הועלתה
הצעה לבקר בבית מ טבחים (יעני משחטה)
ולראות מקרוב כיצד מגיע הסטייק לפיתה ('בשר
זה רצח') בינתיים הרעיון עוד לא התממש , כך
שכמה פרות נושמות לרווחה ׀ תתלבשו חם. ׀

שבת שבושי"ס ת תקיים ב שבת פ רשת "ויגש"
בישיבה.
למעוניינים נא לצור קשר עם מאיר ארביב